אך בזאת נאיתה לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר
ונתנו את בנותינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו להמול
ולקחנו את בתנו והלכנו: וישבו דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור ולא אחר הנער לעשות הדבר
כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן
להם: אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם
נמולים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם
אך נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימולו כל זכר
כל יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם
כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל
זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו
את דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על
החללים וגבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם
ואת בקרם ואת חמרים ואת אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ובזו: ואת כל אשר בבית: ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני

בתרגום אסבמי בהיותם מלא

עמות ארצה לשון ויחוקן
להמול להיות עמול ויגע
לשון לפעולתו לשון
להיפעל: ותתן שנשיה
מדגשת לפי שהיין
משמשת שנים טשן ותתן
שליים. לשלוש כלשלש:
ותבנותיהם נקחלנו
יהה מוילא בתגיי שמו
חמור ליעקב ובשוטת
בני יעקב לחמור שתל
החשיבות בבני יעקב
ליקח בנותשכם אות
טיבחרו להם ובנותיהם
יתנו להם לפי דעתם ונתנו
בעתנו לפי דעתנו ואת
בנותיכם נקח כמו אשר
נחפץ ושדברו חמור ושכם
בן אל יושבי עיר העיר
הדברים אתבנותם נקח
ואת בנותינו נתן כדי
לרצותם שיאותו להמול
שלמים לשלום ומנשלם
רחבת ידים כמדם שיר
לחבה והרגית טוב לא
תעסידן פרקמטיו בארץ
לכין ואין לה קונים בהמול
סאות נמול אך עמותה
להם דבר זה על ידיכן
ישבו אתנו שני בני יעקב
כמו הין ומשבטן הנעשין
כטומשן ולוי כשאר אנשים
שאין בנין שלא נטלו ערלה
הימנן: ואחי דינה לפ
שמאדרו נעשים עליה שריון
אחיה: בטח שהיו מאמינים
ומדרש אגדה בטוחין על
כחן שלוקן: על החללים
לפשוט את החללים: חילם
ממונם: וכן ששה לי: ת
החיל הזה וישראל עשה
חיל ועשו לאחרים חילים
שבו לשבייה:
עברתם אותי לאיים עמדים
אין רשות עלולה עבשין ואין

פריעיעש כלעז: ואל תתאה על הון שתחגי
שהוא זן כמו קצוי: והוא שלמעחוי שאין יסן
בעצה אלא עתה הית: ביון לך עליך: אין טמיות
ואין הוה עד שנגמל ישעה הלוא כבר ישי
עליות ואולה לא ישאירו לך כלום כי יחפשוך
ויבלו ויורשו ויעתיך: נבעו תרגם יוטקו אחעלין
לשון אוייתק נבעו נתבקשן וק"ים תבעין
בעיי: עד הגבל שלחוך אותם שהבעיחוך
עדה ביום עמיד זליוך עד גבל אריך עד הסף
ששם נחת עליך לקולחוה ומיות השיאוך
ויכלו לך לסטוק לעזות ושבן ויוחריך: ולחו

ישיניו ויזור תחתיך חון. ויוסלם שסלך
אחיך יעקב לויזור שתן לך לחם ועד
עדשים ועל ידו ביתה הכבוה ויזור
חולי: וחתו גבוריך תוין: יחתו ויפחדו
לנס אל ארץ הדרום. ומעון יפרתי אמה
עשו מקטל מיהיות נהיג כי שמעלון
אמה ואתי ויעמין הגבורים לון וחתו
וגבוריך ויתבירון יתבאיעו דאמיה
ויקטל ארב הגב שיבון עליהם ואחמס
אחיך יע. משבל חמס שעשית ליעקב
ביום עמדך ומעב שלא מות לעמלן
גם אתה כאחד מהם ואעלה מנ עליך

ואגדה עולה
היתה החכיתה
ועמתם אותה
ויסורות היא בר
כמעטם ש פלן
בדבני אוא
שהיו אוא עד
אשר תבדה
ונחלת לפיכך
היו שותקים

איום הבינה פר: הלא ביום ההוא בנבי
באס יהוה והאכדתי חכמים מאדום
והבינה מהר עשו ואחתו גבורי תימן
לנוגו יכרת איש מהר עשו מקטל
מחבים ישקב אחיך תכסך בושה
ונכרתה לעולם: ביום עמדך מנגד
ביום שבות זרים חילו ונכרים באו
שערו ועל ירושלים ידו גורל גם
אתה כאחד מהם: ואל תרא באחיך